

валъ, ограбилъ меня“. Мировитъ сждилища наистина сж la concession limitée pour le vol public [ограничена концесия за ограбване на хората]. Понѣкога сж съвършено неграмотни индивиди. Аферата Божидаровичъ въ Брѣзникъ.

**1/13 юний, понедеѣльникъ.** Следъ единъ месецъ работитъ ще се решатъ. Страшно е студено—зимно време, не сме се още стоплили тази година. Вчера на 11 ч. имаше министерски съветъ у княза. Той подписа указа за военнитъ подкомисари при изборитъ и плебисцита, макаръ и неохотно. Еренротъ му каза: той е вече печатанъ. Това накара княза да подпише. И Хитрово бѣше противъ този указъ, той написа особено писмо на генерала, и Thielau му говори; да се издаде само инструкция за плебисцита, а не указъ, обаче генералътъ не се разубеди. Следъ това говорихме за постройката на двореца отъ Румпелмайера. Съ Желѣзковича князътъ говори за десетъка.—Подире се яви Моту при княза съ Цариградски вестникъ, който предлага Ал. Екзархъ. Той мисли, че сегашното често прекъсване на телеграфа става нарочно.—Подиръ пладне бѣше у мене Горановъ (дошълъ е съ ломската депутация), разговаряхме заедно много любезно върху училищното дѣло. — Следъ това дойде сърбинътъ Милетичъ, глупакъ и бѣбрица, бои се да не го изгонятъ като Лютича. — Вечерята бѣхме у Хитрово съ Стоилова. Четохъ мемоара. За сждоустройството; сенатъ—Дриновъ председателъ, Стаматовъ подпредседателъ; Балабановъ — „для безрыбыхъ и ракъ рыба“; Хитрово е 22 години тукъ на полуострова, видѣлъ всички тѣзи нѣща maître [да се раждатъ]; печатането на неговитъ поезии, служилъ две години въ войската. Бурмовъ. La chambre de gamolis [камара на неджгавитъ]. Съвета да се посети и Търново, което сега моли княза (телеграма отъ Момчева) да не го заобикаля, ами и него да посети. Азъ изказахъ страха си, да не би следъ 1 юлий да се захване твърде консервативна политика. Македонскитъ реформи. Въ Битоля преди 20 години двама руски евреи „доктори“, избѣгали отъ военна тегоба, пжтували изъ страната, единиятъ като консулъ, другиятъ като драгоманинъ (консулства едва тогава почнали да се отварятъ), единиятъ (Голденщайнъ) искалъ не само амнистия, ами и орденъ, „защото никой, каже, руски царъ презъ войнитъ не билъ изпратилъ на онзи свѣтъ толкова турци, както той“. Нумизматическата сбирка. — Следъ това къмъ 10 часа дойде Стаматовъ. Зюсманъ му писалъ, че се носѣлъ слухъ, какво Стаматовъ и азъ сме си дали оставката (!). Азъ за това бѣхъ чулъ вече въ петъкъ. Шлейферъ, каже, преправялъ отъ тукъ допискитъ за Голосъ. Зюсманъ не знае ни единъ езикъ свѣстно и е пиянъ отъ сутринъ до вечеръ.

Днесъ сутринята получихъ телеграма отъ жената на Коцева, че мжжътъ ѝ, видински инспекторъ, билъ арестуванъ. По тази работа бѣхъ у генерала. — На 11 ч. отидохъ у ек-